

שידור

צל"ג

תשדיר הסתה

● **לכתב עמוס ברמלי**, לעורך השבוע – יומן אירועים **מיכה לימור** ולכל הממונים עליהם, על תשדיר-הסתה גיועני של החדרסן, ש' הוסוה כדיווח אוניקטיבי על רצח הרס קדמי. המסר הגיועני הועבר עליידי כמה וכמה טכסיסי עריכה מחוכמים, בין השאר:

צורפו יחד שלוש פרשות, שאין ביניהן שום קשר מוכח – פרשת הילד דני כץ, פרשת הרס קדמי ופרשת החייל דוד מנוס.

נרמז ברמזים עבים, שהיו מובנים לכל, מבלי האלה נרצחו יהודים בידי ערבים. בשעת שידור הכתבה היה המצב העובדתי כך: כמה ערבים הוראשו ברצח דני כץ, אך לא הורשו, וטענו כי חתמו על הוראות בעיקבות עיוניים; לא היה בידי המישטרה אף קצה של חוט כדי לקבוע מי רצח את הרס קדמי ועל איזה רקע בוצע המעשה; לא הוכח כלל שהחייל מנוס נרצח, ומחוגי המישטרה אף הודלפו ידיעות שונות שלפיהן החייל נראה אחרי היעלמו במועדוני-לילה מפוקפקים והסת' כך ביחסים הומרוסקסואליים.

שודרו מפי אביו של דני כץ דברי-הסתה גיד עניים פרועים, בנוסח מאיר כהנא, עד כדי הטפה לגירוש המוני של ערבים מישראל. אין לבוא בטענות אל אב פגוע, שאסונו הנורא העביר אותו על דעתו, אך שידור הדברים האלה למאות אלפי בתיים בישראל גובל בפשע של הסתה. שלא לדבר על עבירה בולטת על החוק האוסר פירסום דברים שהם "סוב ויודיעה". אם יתקבל חוק נגד הגיד

ריבים שכאלה

מריבה קשה המתנהלת מזה כמה שבועות בין **חגי מאוטנר**, נימאי התוכנית חיים שכאלה ובין **עמוס ברמלי**, העורך, המפיק ומגיש התוכנית. הגיעה השבוע לסיומ.

המריבה כללה חילופי-אשמות בין השניים על ביובו כספים בתוכנית, וכללה כינויי-אנאי וחילופי-דברים חריפים. בשיאה של המריבה שלחו השניים,

מאוטנר ו**אטינגר** מיכתבים של עורכי-דן

זה לזה, מיכתבים של עורכי-דן, וקרוב היה הרגע שהדברים יגיעו לבית-המשפט.

עורכי-הדן של עמוס אטינגר דרש בכתב מחגי מאוטנר התנצלות על דברים שאמר למרשו.

מאוטנר של מאוטנר ענה, גם הוא בכתב, שאין על מה להתנצל.

בסוף התערב המנהל, **מזביה סער**, בין הגצים. זימן את שניהם ללישכתו (ביחד עם **צביקה שסירא**, מנהל מחלקת-התוכניות, ו**חנן חסון**, מנהל חטיבת-הבידור), דרש משניהם להחזיר את מיכתבי עורכי-הדן וביקש שיבטיחו זה לזה שלא להשתמש עוד באמצעים כאלה.

רומה אבישי, מנכרת-הרשות, תבדוק אם היו בינו-בין-כספים בתוכנית, ומי אשם להם.

בסיום טקס-ההתפייסות סוכם בין הצדדים שהסיכסוך האישי ייפתר בארץ-החיים. שבה ישתתף גם מנהל הטל-ויזיה.

מי ישלם?

סיבה לשערוריה

התוכנית החדשה, סיבה למסיבה. יצאה בשעה טובה לדרך.

במסדרונות הטלוויזיה חלוקות הידעות על טיב התוכנית. חלק מן העובדים הככרים מתרעמים שדווקא בימים אלה של חיסכון וקיצוצים, נמצא, יש מאין, הורכספ לתפי-אורה מפוארת. תיפאורה כלי-כך מתחכמת אינה נראית בתוכניות-דיאגנוס גם על מירקע הטלוויזיה האמריקאית הראוונת. אבל פרט לעניין הכלכלי, קשה לומר משהו על ה-תיפאורה, מעשה-הידור של **איציק אלבלק**. היא מיקצועית, וזהרת ומעניינת.

אבל בתוכנית הראשונה של סיבה ל-מסיבה היתה שערוזיה גדולה מזו. והיא **אהוד מנור**. מנור מגיש תוכנית שבועית בטלוויזיה בשם עד פופ. התוכנית משודרת במסגרת חטיבת-הבידור של הטלוויזיה, שאותה מנהל **חנן חסון**. גם התוכנית סיבה למסיבה היא בחסותם של חנן חסון וחטיבת-הבידור. נוסף על כך, אהוד מנור גם תירגם חלק מן השירים לתוכנית סיבה למסיבה. ולמרות כל אלה (ואולי בגלל כל אלה) ניתנה לאהוד מנור בימה נרחבת לערוך יחסי-ציבור גלויים לסיפור החדש על העיריה בנימינה.

ענות, יהווה שידור כזה פשע פלילי ברוח, שדינו מאסר.

כדי לטשטש את העיקבות ולהעמיד פנים של "איוון" הוכנסו לשידור גם דבריו של פרופסור לקרימינולוגיה, שהפריך את הדברים האלה כי לשון אקדמאית. אך ברור כי אחרי ריבוי ההסתה הריגשית, שפנו אל האינסטינקטים הפרימיטיביים ביותר של ההמון, לא היה לדבריו המנומקים והשקטים של הפרופסור שום סיכוי להיקלט, אלא עליידי חוג קטן ונאור.

הכתבה עלולה לגרום ליצירת אווירה של לינץ' ולתוצאות הרות-אסון.

אילו היתה כתבה כזאת משודרת כאיזושהו מקום בעולם, כשהמרוכז ביהודים, היו ורעות אמות הסיפים, וכל הנוגעים בדבר היו עפים בו ביום לכל הרחוקות. בישראל יכול תשדיר-רשות כזה לתורות הנאציות של כהנא להיות משודר, מבלי שיקרה דבר.

מאחרי המירקע

סידרת המנהל

שינויים ותמורות בפרשת מנהל הטלוויזיה. כמו שזכור מן הפרק הקודם, הסיר **מזביה סער**, המנהל הנוכחי, את מועמדותו לקרנציה נוספת. בפרק הקודם היו הסיכויים הטובים ביותר **לחיים יבין**.

השבוע מתחוללות מהפכות בסידרה: לפני ה-וועד המנהל מונחת הצעה לפתוח את המיכרו, כך שיהיה פנימי וחיצוני, וזאת אומרת שישנם שלר שה מועמדים הבאים בחשבון וסיכוייהם, לפחות באופן עקרוני, שווים (כלי קשר אם הם עובדי-הרשות או לא). שניים מן המועמדים מוכרים מן הפרק הקודם: **דן שילון** ו**יוסי צמח**. המועמד השלישי דיווח לפני שבועות רבים כי עזב את המירוץ, נראה שבתנאים החדשים הוא חוזר אליו. זהו **אלכס גילערי**. יבין נחשב עד היום כמועמד של **אורי סורת** ו**מיכה ינון**, אך נראה שהתמיכה בו חולכת וקטנה. יש הצופים כי לא ייגש כלל למיכרו.

לעומתו עולות מניותיו של שילון. הוא קיים לאחרונה מגעים עם כל חברי הוועד-המנהל, ובכך ללם חברי הליכוד. יש אומרים שקיימת נטיה אצל חברי-הליכוד שבועות להצביע בעד שילון, ולוא רק כדי לנגח את סורת, בגלל מערכת-היחסים המוערעת בינו לבין הוועד בשבועות האחרונים.

חוג מחברי הוועד תוהים עובדי-הטלוויזיה מה עשה דן שילון במסעדה ידועה, בחברתו של **יאיר אלוני**, עוזרו האישי של סורת, ו**אהוד יערי**, כתב הטלוויזיה לעניינים ערביים. העובדים תוהים אם התגייסו השניים למסע הכתרתו של שילון למישרה.

פגישה זאת תמוהה לאור העובדה שסורת תומך ביבין, ואלוני תומך, אולי, בשילון.

לעומת זאת: עובדים רבים בטלוויזיה, במחלקת-הרשות ובמחלקת-התוכניות, הם ברעיה שדווקא יוסי צמח יקח את המישחק. עובדים אלה אימרים שאין כמוהו בכניין בנושאים מיקצועיים. וגילערי, שחזר לתמונה, יתכן שיגרוף את קולותיהם של אורי פורת ומיכה ינון. פורת היה

מנחה פאר אהדה למנור

עובדים בטלוויזיה רותחים מכעס על הופעתו של מנור בתוכנית. בעיקר כשהם נזכרים במיקרה רומה שאירע ל**מזביה קיר** **שנבאום** שרצה, בזמנו, להופיע בתוכנית שעה טובה בליווי טקע מתוך ההצגה הפופולארית שלו, יורדים על השבוע. הקי טע לא אושר או לשידור. בטענה שקיר שנבאום הוא עובד-הרשות, למרות שהיה בחופשה-ללא-תשלום מן הטלוויזיה. חוג משעורריות אלה נראתה הופעתו המתחדשת של **מזביה פאר** הופשית. מיק צועתה, משעשעת ומתאימה לתוכנית.

מלכתחילה בעד גילערי, ואף ביקר אותו בלונדון. גם **דוד אדמוני**, איש הליכוד בוועד-המנהל, ביקר בלונדון ונפגש עם גילערי. יש אומרים כי יתמוך בו, למרות שאדמוני מסרב לגלות את צפר נות ליבו בעניין זה.

זהו, בינתיים, עד לפרק הבא.

מאחורי המיקרופון

תופעה חדשה: עבדים

ברשות-השידור החליטו לקצץ את כל העובדי-

הסתדרות, התברר לנרד שאם רשות השידור לא תשלם את מלוא השעות הנוספות עבור עבודה מוזמנת, הוא יכול לפנות לבית-הדין לעבודה ולקבל את התשלום.

בתוככי הרשות

יורדים על הרשות

השבוע הופיעו חברי הנהלת רשות-השידור בשתי ועדות של הכנסת. בשני המיקרים הטפו מיקלחת של צוננים מהכרייהוועדות.

הפעם הראשונה היתה בוועדת-ביקורת-המדינה, שם דרשו חברי-הוועדה ניהול יותר תקין של הרשות. **אורי סורת**, מנכ"ל הרשות, אמר לחברי רי הוועדה: "אני מרגיש כמו נהג-משאית שאין אצלו קשר בין הגלגלים להגה."

הפעם השניה היתה בוועדת-הכספים, כדי לאשר את עידכון תקציב-הרשות, כמו שנעשה לכל משרד ממשלתי, פעם בשלושה חודשים. חברי-הוועדה סירבו בישיבה הראשונה לאשר את עידכון התקציב, וחלק מהם דרשו לסגור את הרשות, למצוא כונס-כספים ולהפעיל בה את תרגיל אל-על.

כסיום הישיבה הוחלט להקים ועדת-מישנה של ועדת-הכספים, שתעקוב אחרי רשות-השידור. ואז קפץ אחד מחברי-הוועדה, יגאל כהן, והזכיר לנוכחים שכבר לפני חודשים הוחלט להקים ועדת-מישנה של ועדת-הכספים וועדת-החינוך, אך הוועדה מעולם לא אויישה ולא התחילה לעבוד.

גם בוועדת-הכספים היו קריאות לסגור את הרשות ולהכריא אותה. חברי-הוועדה תקפו את המנכ"ל, אך הוא לא נכח בישיבה.

ידיים לא נקיות

מיבצע רחב לאכיפת הגביה של האגרה כמעט הסתיים השבוע בקול תרועה רמה. המיבצע שלו בדרכים לא-חוקיות. האגרה טען שזה לא נתיב רשמי-לציון.

אורה, תושב נסיציונה, הגיש השבוע עתירה בכג"ץ נגד רשות-השידור. בעתירתו טען האורח

מועמד גילערי (עם מזביה סער) יוצא ונכנס?

שאישי מחלקת-הגביה, שבא אליו הביתה לבדוק את תשלום האגרה, איים עליו ורמו לו כי לרשות-השידור ידוע שהוא רכש את מכשיר-הטלוויזיה שלו בדרכים לא-חוקיות. האגרה טען שזה לא יתכן שרשות ממשלתית תפנה לאורח בצורה כזאת.

ברשות-השידור נכנסו קצת לפאניקה, הכינו כתבי-הגנה והתכוונו להגיע להסכם-פשרה עם האגרה הזעום. התברר כי הוא חייב לרשות כסף רב, מכיוון שמהו כמה שנים לא שילם את האגרה.

דן נחמן, המישנה למנכ"ל רשות-השידור, סירב להגיע לפשרה בנושא עקרוני של גביית תשלום האגרה, גם כשהיה חשש שפסק-הדין של בית-המשפט העליון יהווה תקדים לא-ידווקא לטובת הרשות. אם כך יהיה, חשב נחמן, אפשר יהיה לבקש מהכנסת לשנות את החוק.

אך למולה של רשות-השידור רחה בית-המשפט העליון את העתירה על הסף. הסיבה: האגרה שבא לבקש צדק מבית-המשפט, לא בא כשידיו נקיות. הוא בא כשעל גבו ערימת חובות לרשות-השידור.

דים החיצוניים. בעיקבות החלטה זו התגלתה ברדיו תופעת מראגנה של עברות: כתבים איוריים, שעברו על פי חוזה-העסקה מיוחד, ועבר דתם הופסקה, ממשיכים לעבוד ולהעביר חומר חדשותי לרדיו. גם בעלי פינות למיניהם, שאינם עובדי-הרשות, הודיעו, כל אחד בנפרד, כי ימשיכו להגיש את פינותיהם, למרות שלהבא לא יקבלו גם את התשלום המגוחר הנהוג ברשות עבור פינות אלה.

עברות מסוג אחר מתגלה אצל העובדים הי-קבועים ברדיו. באסיפות-הסברה נרחבות שנערכו לעובדים הובהר להם כי אסור להם לעבוד מיכסה של 75 שעות נוספות לחודש. לפי הסכמי-העבודה, מיספר זה אינו מכסה אף שישה ימי עבודה בשבוע. כל חריגה מעבר לשעות הרגילות, כך הוסבר לעובדים, היא על חשבונם הפרטי, ללא תשלום.

אמנון נרד, יו"ר אגודת העיתונאים בתל-אביב הורה לעובדים למלא כרגיל את טופס השעות הנוספות, כלי להתחשב במיכסה של 75 השעות, אם מדובר בעבודות שהמערכת המינה אצל העובד. אחרי התייעצות עם עורכי-דין של ה-